

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

НЕЧИСТА КРВ

БОРИСАВ СТАНКОВИЋ/
МАЈА ТОДОРОВИЋУ РЕЖИЈИ
МИЛАНА НЕШКОВИЋА

ПРЕМИЈЕРА 12. АПРИЛ У 19,30

ПРЕМИЈЕРНА ОБНОВА МОЦАРТОВЕ ИНТЕРАКТИВНЕ ОПЕРСКЕ ПРЕДСТАВЕ ЗА ДЕЦУ

Овације за „Бастижена и Бастижену“

Премијерна обнова Моцартове интерактивне оперске представе за децу „Бастиген и Бастижена“, под диригентском управом Стефана Зекића, у режији Ане Григоровић, са новим протагонистима и драматуршко-редитељским адаптацијама, одржана је 20. марта у подне на Сцени „Раша Плаовић“.

Интеракција са публиком одиравала се кроз представу, али и након ње, кроз разговор са ауторима који су модерирани чланови њима пројекта „Мали позоришни експерти“, а који, иакође, едукују младе и покушавају да им приближе овај жанр.

У овој једночиној опери, изведеној поводом Светског дана позоришта за децу и младе, а у оквиру обележавања седамдесетогодишњице Савета Европе, улоге су остварили Мина Глигорић (Бастижена), Синиша Радин (Бастиген), Милош Милојевић (Колас) и Бојана Бамбић (Колина). Учествовали су и чланови Оркестра: Едит Македонска (Госпођа прва виолина), Урош Јовић (Господин друга виолина), Мирко Црнојевић (Господин виола), Синиша Јовановић (Господин виолончело), Душко Ненадовић (Господин обоа) и Невена Живковић (Госпођа клавир).

Одушевљена публика у препуној сали, у којој су већином била деца узраста до 12 година, испратила је комплетну уметничку екипу, на крају ове педесетоминутне представе, вишеминутичним бурним овацијама.

Скоро идентична реакција гледалаца, такође у распродатој сали, виђена је и неколико дана касније, 24. марта, на првој репризи.

Сценографију је креирала Јасна Сарамандић, а костиме Катарина Грчић.

„Бастиген и Бастижена“ (премијерно изведена 15. маја 2016. године на Сцени „Раша Плаовић“) је интерактивна представа за децу

и као једно од првих Моцартових оперских дела идеална је за упознавање младе позоришне публике са опером.

Бастиген и Бастижена играју љубавне игре које им смишља Колас, а да би проверили своју љубав користе чак и друштвене мреже које их подједнако зближавају и удаљавају. У тој игри учествује и Колина која са публиком посматра представу и открива им тајне опере...

Адаптација либрета ради приближавања заплета деци и младима, као и убацивање едукативних делова кроз нови лик Колине имају за циљ да на занимљив начин упознају најмлађу публику са овим позоришним жанром.

■ Р.П.Н. ■

YUGOROSGAZ

ПОПУСТ
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ
20%

ТРИ НАГРАДЕ НА „ДАНИМА КОМЕДИЈЕ“

На 48. Фестивалу „Дани комедије“ у Јагодници, одржаном од 20. до 27. марта, међу лауреатима су и глумци Нела Михаиловић, Љубомир Бандовић и Милутин Милошевић који су награђени за улоге у представи „Балкански шпијун“, по тексту Душана Ковачевића,

у режији и драматургији Татјане Мандић Ригонат. За улогу Данице, Михаиловићевој је припала статуета „Ђуран“ за најбоље глумачко остварење, а исто признање, освојио је и Бандовић, за лик Илије Чворовића. Милошевић је добио Награду „Никола Милић“ за најбољу епизодну улогу (Подстанар). Представа је премијерно изведена 1. октобра прошле године на Сцени „Раша Плаовић“, а у подели су и Душанка Стојановић Глид (Ђура, Илијина сестра близнакиња), Катарина Марковић (Соња Чворовић) и Вања Милачић (Радио-спикерка).

Р.П.Н.

„ДЕКИН“ СНИМАК СЕДАМ ОПЕРА

Чувена лондонска музичка кућа „Дека“ одлучила је да после 63 године, овога пута, са комплетно дигитално ремастеризованим звуком, поново објави снимке оперских представа у којима су учествовали солисти и Хор Опере Народног позоришта у Београду. Реч је о операма „Борис Годунов“ и „Хованшчина“ Модеста Мусорског, „Снегурочка“ Николаја Римског Корскаова, „Пикова дама“ и „Евгеније Оњегин“ Петра Иљича Чајковског, „Кнез Игор“ Александра Бородина и „Иван Сусанин“ Михаила Глинке које су

1955. године биле снимљене на магнетофону, са стереофонским звуком. Извођењем прве четири опере дириговао је Крешимир Барановић, а осталим Оскар Данон. Као једини разлог зашто су после толико година поново објављени, „Дека“ је навела да је реч о одличним снимцима! Познато је да осим „живих“ гостовања у Европи, којима

се Опера Народног позоришта прослављала између 1954. и 1969. године, популарности је знатно доприносила и снимљена плоча на којој су биле поменуте опере. Певано је на руском језику, а снимано у Дому културе „Браћа Стаменковић“ под нимало лаким условима, иако је „Дека“ донела електронску технику из Лондона. Упркос томе, резултат је био сјајан и 1956. године, у Паризу је додељен Гран при нашој „Хованшчини“ као најбоље снимљеној грамофонској плочи једне опере у претходној години. Та награда подигла је интересовање и љубитеља опере и оперских стручњака, па је наше извођење „Хованшчине“ на првом гостовању Опере Народног позоришта у Паризу (1956) било заиста задивљујуће. О томе сведочи и податак да је париско позориште Шанзелизе две вечери заредом било препуно, а оперу је директно преносио Радио Париз.

М.Б.

„ДОСТОЈАНСТВО ФЛАУТЕ“

Концерт „Достојанство флауте“, поводом 40 година уметничког рада Братислава Браце Ђурића, дугогодишњег соло флаутисте Оркестра Опере и Балета Народног позоришта у Београду, одржан је 9. марта на Сцени „Раша Плаовић“. На програму су биле композиције Јохана Себастијана Баха, Роберта Шумана и Сезара Франка. Уз слављеника, као гошће, наступиле су пијанисткиње Александра Радосављевић и Катарина Хаџи-Антић Татић.

Р.П.Н.

СЕЋАЊА: НЕКАДАШЊА ПРВАКИЊА ДРАМЕ ВЕРА ЧУКИЋ, СОФКА

Још увек памтим сваку

Пре неколико месеци, прецизније 5. децембра, навршило се тачно 43 године од последње премијере Станковићево „Нечисте крви“ у Народног позоришту у Београду. И док бројни љубитељи театра, са великим нестрпљењем, након толико времена, ишчекују ново, другачије позоришно ишчитавање тог врелог и бујног, а ипак тако суморног света Боре Станковића (премијера је најављена за 12. април на Великој сцени, у режији Милана Нешковића), некадашња првакиња Дrame Вера Чукић, у ексклузивном разговору за „Позоришне новине“, присетила се неких тренутака везаних за ту културну представу, у режији Градимира Мирковића, у којој је маестрално тумачила лик Софке, главног актера приче чију судбину писац прати од њених првих девојачких дана, па све до усахнућа њене снаге и згаснућа изузетне лепоте која ју је красила.

„Прошло је више од тридесет година откако сам одиграла последњу представу ‘Нечисте крви’ Боре Станковића. Играла сам је десет година и више од три стотине пута. Била сам Софка у Народног позоришту у Београду и широм наше земље Југославије, па, и ван ње. Свуда је ова представа имала огроман успех, и код публике и код критике“.

На осјивовању у Зајребу, након њредсјааве, у њену јардеробу ушла је и, како ју је назвала, велика љумица Бела Крлежа. „Клекла је њоред сјаолице на којој сам седела, узела моје руке и њочела да их љуби. Понављала је: ‘Хвала, хвала њи. Крлежа ће биѡи очјајан ѡиѡо је збој болесѡи овако неѡиѡо ѡројусѡи. А ја сам се само ѡрудила да осјаанем исјаа и не ѡодлеѡнем ѡооликим ѡохвалама“.

Њене речи потврђују и бројни новински чланци из тог периода у којима се о овом најпознатијем комаду великана наше класике говори као о „позоришном догађају сезоне“ за који су улазнице „распродате унапред за многе представе“.

„Сећам се како се због великог интересовања представа играла сваки други дан, а догађало се да смо је играли и два пута дневно. Много смо и гостовали. Гостовање у Загребу било је тријумфално. Сала ХНК-а била је дупке пуна. Публика је седела и на поду пролаза. Аплаузи су пратили сваку сцену,

Вера Чукић као Софка

а на крају представе, која је трајала више од четири часа, гледаоци нам нису дали да одемо са сцене пуних двадесет минута. То је био најдужи аплауз који сам доживела. Цвеће је летело са галерија. После су ме људи љубили, грлили и честитали... Слично се догађало свуда где смо играли, од Бања Луке, Скопља до Букурешта, Арада, Крајове, Темишвара, Будимпеште... и тако пуних десет година“.

Критичар Петар Волк оценио је у „Књижевним новинама“ да је Вера Чукић „плодоносно створила садржајан, драматичан и убедљив лик“, док је његов колега из „Политике“ Мухарем Первић констатовао да њена Софка „лепо и убедљиво носи свој девојачки глас који се далеко чује“, као и да је „умела да схвати и поднесе бол који јој други наносе“.

Речи хвале за госпођу Чукић, наравно, није штеедо ни наш признати књижевник и позоришни критичар Жарко Команин који је у „Вечерњим новостима“ написао да је „стварила једну од својих најбољих улога“, али и утврдио да је „и појавом и глумом блиставо испунила Софкину трагику, плећећи гледаоце оног племенитом глумачком страшћу која ни једног тренутка није улетела у лажну патетику“.

„Представу је режирао и урадио адаптацију романа, уз помоћ драматизације самог Боре Станковића, Граца Мирковић. Играли

су и Ксенија Јовановић, Цига Јеринић, Милан Пузић, Мира Бобић, Мида Стефановић, Мики Манојловић, Предраг Ејдус... Костиме је урадила Божана Јовановић, сценографију Миомир Денић, а музику Војислав Воки Костић. У сцени Софкине свадбе учествовали су Боки Милошевић, свирајући кларинет, и Бата Грбић који је ударао гоч. Све саме легенде позоришта и сцене уопште. Представа је погађа-

У „Радио ревији“, новинар са иницијалима С.В. објавио је ѡексѡи ѡод насловом „Нова Софка – нови усјаех“, у којем је, између осјаалој, најисао: „Приредѡиѡи за сцену један ѡјакав роман какав је ‘Нечисјаа крв’, очуваѡи све оно биѡиѡо Сјаанковићево – био је ѡо ‘ход ѡо жици’ који је Мирковић са усјаехом ѡривео крају. Наравно, уз свесрдну ѡомоћ ѡлумачкој ансамбла који ѡредводи Вера Чукић у улози Софке. Реѡи за њу да је била само одлична, ѡремало је. Ово је њена живоѡина улоѡа. На својим ѡлеѡима изнела је једно ѡеѡико бремe, ѡрансформисала се како до сада никада није, и одѡкринула јоѡ једна враѡија свој ѡшаланѡиѡа“.

У ПОСЛЕДЊОЈ ПОСТАВЦИ „НЕЧИСТЕ КРВИ“ У НП (1975)

реч из те дивне представе

ла потребу и размишљања публике у том времену, а поштвала је оно што је Бора Станковић желео да каже овом драмом”, истиче наша саговорница и подсећа да јој је премијера „Нечисте крви“, одржана 5. децембра 1975. године, остала у сећању за цео живот.

„То је, заиста, било незаборавно вече. Све четири галерије биле су испуњене гледаоцима, стајање је, такође, било распродато, а пролази закрчени младим људима жељним домаће класике. У петом реду партера седеле су, дошавши негде из света, и ћерке

се током свих десет година играња. Увек после представе дуго нисам могла да изађем из гардеробе јер су и колеге из других позоришта, поштоваоци, новинари... узбуђени и под снажним утиском, долазили да ме загрле и поделе осећања“.

Госпођа Чукић открива да још увек, и дан данас, памти сваку реченицу из представе, мизансцен, сваки поглед партнера, као и све мисли које су јој, како каже, летеле кроз главу.

„Памтим и то да мој Гордан, иначе моја огромна подршка, није био на премијери јер је имао вели-

ку трему и плашио се да не заборавим текст. Смогао је снаге да ме гледа као Софку тек после више година. ‘Нечиста крв’ у Грациној режији била је тако чврсто постављена да је и после много времена извођена као да је премијера. Желим да и ова нова ‘Нечиста крв’ има исти успех и обележи ово време у позоришту као што је она наша успешна и обележила наше позоришно време”, поручује на крају разговора наша призната драмска уметница.

■ Микојан Безбрадица ■

Боре Станковића. Биле су обучене у српску грађанску ношњу из времена њиховог оца. После представе држале су ме за руке и плакале. Тако емотивни моменти низали су

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ДОДЕЛУ ПРЕСТИЖНОГ ПРИЗНАЊА

Награда „Радомир Вучић“

Народно позориште у Београду објавило је јавни позив за доделу Награде „Радомир Вучић“.

Награда се додељује младим, талентованим балетским играчима до 28. године живота и то за остварене солистичке и главне улоге из репертоара Народног позоришта одигране на матичној сцени, или на гостовању, од последњег дана фебруара 2018. до 1. марта 2019. године, који су се издвојили по техничком или глумачком квалитету.

Право предлагања потенцијалних добитника овог престижног признања имају сва правна лица и појединци, позоришта, уметничка

удружења, универзитети, факултети и организације.

Крајњи рок за подношење образложене кандидатуре је 25. април.

■ Р.П.Н. ■

Вера Чукић је дијаломирала са десетком у класи Мајје Милошевића, а у Народном позоришту, њојком две и по деценије, одијрала је више хиљада њене главне улоге у чувеним комадима великој класичној и савременој репертоара (Шекспир, Молијер, Цојс, Сарјер, Росјан, Горки, Клодел, Црњански, Нушић, Бора Станковић, Симовић... драматизације Досјојевској, Шолохова...), док су јој њенији били највећи њенији раздобља у режијама најбољих домаћих и страних редитеља. Осим Софке, њене најзначајније улоге су: Хермиона, Анабела, Силија, Грушења, Генералица Ада, Роксана, Љубов Андрејевна, Василиса Карјовна, Њејина, Аксиња Асијахова, Драја Машин, Лизавија Николајевна, Есијер, Розали, Марјиа... Госјовала је на више иностранних сцена и широм некадашње Југославије. Ујоредо са њеним позориштем, њејна бојиа филмска и њелевизијска каријера. Ијрала је у више од 20 домаћих и њри страних филма, 14 ТВ серија, 50 ТВ драма, синхронизовала око 200 црјаних филмова... За њозоришће, филм и њелевизију добила је највеће награде.

АПРИЛ 2019.

ИЗЛОЖБЕ
• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић

• ИЗЛОЖБА
Радомир Вучић – незаборавни Принц
(поводом 10 година од смрти)
аутор Милена Јауковић
(Изложба остварена у сарадњи са Музејом позоришне уметности Србије)

МУЗЕЈ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА 2010

ПРЕДСТАВЉАМО МЛАДЕ
12. 4 | 18.00 Априлске Мастер Арт каролије, млади таленти Мастер Арт Академије
19. 4 | 18.00 Солистички концерт Марија Ђорђевић, флаута, СМШ „Даворин Јенко“

КОНЦЕРТИ
16. 4 | 18.00 Музика за душу
Меѓуми Тешима Калман, виолина | Љљана Арсеновић, клавир

20. 4 | 18.00 Иза сцене
Ирина Скорикова, виолончело | Дејана Бајић, клавир
22. 4 | 18.00 Ускршњи концерт
Јелица Ненадовић, виола | William Marcil-Bouchard, гитара
24. 4 | 18.00 Вече оперских арија
Сања Косанић, сопран | Стеван Каранац, тенор | Милица Илић, клавир

КОНЦЕРТИ – ФМУ у Музеју
17. 4 | 18.00 Студенти соло-певања, класа Катарине Јовановић
25. 4 | 18.00 Студенти виолине, класа Маје Јокановић

ЧИТАЛИШТЕ-ПОЗОРИШТЕ
18. 4 | 19.30 Бранислав Нушић, ПРИПОВЕТКЕ ЈЕДНОГ КАПЛАРА,
у извођењу драмског уметника Зорана Ђосића и Нине Ђосић (обоја)

ОТВОРЕНА ВРАТА 20. 4 | 12.00

ДОДЕЛА НАГРАДЕ
25. 4 | 12.00 Свечана додела награде „Терпсихора“
Удружења Професионалних балетских играча, кореографа и балетских педагога Србије
Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

КОНЦЕРТ „У СЛАВУ ИЗУЗЕТНИХ“

Поводом 80 година од рођења нашег великог уметника Живана Сарамандића 2. априла на Великој сцени, баш на дан његовог рођења, одржаће се концерт на којем ће наступити Оркестар и прваци Опере Народног позоришта у Београду. Сарамандић је освојио не само домаће, него и светске оперске сцене певајући највеће роле басовског фаха. На тај начин, оставио је велики траг не само у нашој, него и светској оперској уметности и тиме показао величину свог оперског умећа. Уметници Народног позоришта у Београду поручују да ће предстојећи концерт представљати „само мали знак да не смемо да заборавимо оне који су са нама делили оперску сцену и који су нас задужили својим беспрекорним уметничким радом“.

Р.П.Н.

„БОЛИВУД“ НА 64. СТЕРИЈИНОМ ПОЗОРЈУ

Музикл „Болливуд“, по тексту Ми у режији Маје Пелевић, на музику Ање Ђорђевић, уврштен је у званичну селекцију 64. Стеријиног позорја, које ће ове године бити одржано од 26. маја до 8. јуна. Селектор Светислав Јованов, одабрао је за Селекцију националне драме осам представа које одликује, како је навео, аутентичан и истраживачки приступ проблематици женске еманципације. „Болливуд“ је премијерно изведен 25. маја прошле године на Сцени „Раша Плаовић“, а у подели су Милош Ђорђевић, Јелена Ђокић, Данијела Угреновић, Сузана Лукић, Павле Јеринић и Бојана Бурашковић.

Р.П.Н.

СТОТИ ВАЈЛДОВ „ЕРНЕСТ“

Комедија „Важно је звати се Ернест“, по тексту Оскара Вајлда и у режији Николе Завишића, биће изведена у среду 3. априла на Сцени „Раша Плаовић“ јубиларни стоти пут. У подели су Ненад Стојменовић (Џон Вортинг), Милош Ђорђевић (Алцертон Монкриф), Анастасија Мандић (Гвендолин Ферфакс), Сена Ђоровић (Сесили Кардју), Зоран Ђосић (Канон Чезебл), Душанка Стојановић Глид (Леди Брекнел), Соња Кнежевић (Госпођица Призма) и Немања Константиновић (Меримен / Лејн). Представа је премијерно изведена 14. јануара 2012. године.

Р.П.Н.

„НЕЧИСТА КРВ“, ПРВА ДРАМСКА ПРЕМИЈЕРА У ОВОЈ ГОДИНИ

Савремени „додир“ класике

Прва драмска премијера у овој години планирана је за 12. април на Великој сцени, а реч је о „Нечистој крви“ Бориса Станковића. Једно од његових најпознатијих дела, режира млади и талентовани Милан Нешковић, док је драматизацију урадила Маја Тодоровић.

ноставан задатак из простог разлога што роман сви знају, макар из лектире, тако да ће и публика од представе очекивати много.

„Из Станковићевог романа можете да извучете бар три драме. Није било лако одлучити коју линију пратити. Милан и ја смо одлучили да је то породица“, открива Маја Тодоровић.

Премијера „Нечисте крви“,

истакла је млада глумица која ће први пуг заиграти у Народном позоришту у Београду.

Нешковић подсећа да ће ово бити трећа драмска верзија „Нечисте крви“ у Националном театру, али прва за коју је драматизацију написала жена.

„Реч је о веома значајном делу наше књижевности. Без икакве сумње имамо најбољу женску поде-

На проби „Нечисте крви“: редитељ Нешковић и глумци Ненад Јездић, Небојша Дугалић и Танасије Узновић

У подели су Јована Стојиљковић к.г. (Софка), Небојша Дугалић (Ефенди Мита), Наташа Нинковић (Тодора, Софкина мајка), Ненад Јездић к.г. (Газда Марко), Душанка Стојановић Глид (Стана, Маркова жена), Павле Јеринић (Томча, Марков син, Софкин

једно ће бити и прва у мандату нове в.д. директрке Дrame Тање Шљивар која открива да је овде реч о савременом читању једног од најбољих романа српске књижевности. „Ово је женска интерпретација, а и редитељско читање је на том трагу. Имамо изванредну глумачку поделу која ће дочарати тему која је и данас актуелна, а то је питање патријархалне породице, како она опстаје у друштву и како је друштво подрива, као и питање могућности еманципације жене, али и сваког појединца у репресивном систему“, каже Тања Шљивар.

Уочи премијерног извођења, 12. априла, у фоајеу Друге галерије, биће отворена изложба „Нечиста крв и Кошћана на сцени Народне позоришта“. Аутори изложбе су Драган Сивковић и Драгица Гаћина. Посавака ће бити отворена до краја априла.

Јована Стојиљковић (Софка)

муж), Златија Ивановић (Стоја, Тодорина сестра), Љиљана Благојевић (Магда, слушкиња), Радмила Живковић (Симка, „купачица“), Танасије Узновић (Арса, Марков слуга) и Никола Вујовић (Ванко, слуга мутавац).

У ауторском тиму су и Молина Удовички Фотез (драматург), др Љиљана Мркић Поповић (сценски говор), Весна Поповић (сценограф), Марина Вукасовић Меденица (костимограф), Ања Ђорђевић (композитор) и Биљана Гргур (асистент костимографа).

Тодоровићева каже да драматизација није била баш лак и јед-

Јована Стојиљковић, којој је поверена улога Софке, тврди да све време има осећај да живи свој сан, јер ће тумачити једну од својих омиљених јунакиња.

„Играти Софку у Националном театру представља велику одговорност. Осећам, заиста, огромно узбуђење. Надам се да ћемо све замисли редитеља Нешковића успети да преточимо у истину на сцени“,

лу које наше глумиште може да понуди, односно поделу у којој је чак шесторо првака Дrame Народне позоришта. У адаптацији Маје Тодоровић, сви јунаци су задржали карактеристике које су имали и код Боре Станковића, али им је дат и савремени ‘додир’ кроз говор и ситуације у којима се налазе“, каже Нешковић.

Чувени комад праизведен је на сцени Народне позоришта у Београду 23. фебруара 1933. године, у режији Јосипа Кулунџића и сценографији Станислава Беложанског.

У подели су били Надежда Ризнић (Софка), Добрица Милутиновић (Ефенди Мита), Теодора Арсенивић (Тодора, Софкина мајка), Душан Раденковић (Газда Марко), Роксанда Бековић (Стана, Маркова жена), Војислав Јовановић (Томча, Марков син, Софкин муж)...

Друга, и за сада последња премијера у Народном позоришту одржана је 5. децембра 1975. године у режији Градимира Мирковића.

На Великој сцени, у сценографији Миомира Денића, костимица Божане Јовановић и на музику Војислава Вокија Костића, улоге су остварили Вера Чукић (Софка), Милан Пузић (Ефенди Мита), Ксенија Јовановић (Тодора, Софкина мајка), Бранислав Јеринић (Газда Марко), Мира Бобић (Стана, Маркова жена), Предраг Мики Манојловић (Томча)...

■ Р.П.Н. ■

ВИШЕМИНУТНЕ СТАЈАЋЕ ОВАЦИЈЕ БЕОГРАДСКЕ

Полуњин очарао

На Великој сцени Народне позоришта, 7. 8. и 9. марта одиграо се апсолутни догађај сезоне када је пред одушевљеном публиком наступио Сергеј Полуњин, харизматични балетски уметник. Изведена је представа „Посвећење“ у кореографији Јуке Оиши, уметнице из Јапана, на музику Игора Стравинског, инспирисана животом и стваралаштвом контроверзног балетског уметника Вацлава Нижинског.

Поред Полуњина у представи су учествовали и Алексеј Љубимов, солиста Московског академског музичког театра „Станиславски и Немирович-Данченко“ и Дејан Коларов, солиста Балета Народне позоришта у Београду. Управо њиховим наступом почела је представа „Посвећење“. Надахнута игра двојице изванредних уметника одлично је најавила Полуњинов излазак на сцену који је публика са нестрпљеном ишчекивала. Љубимов и Коларов су посвећено и технички прецизно пренели замисли кореографкиње Јуке Оиши.

А онда је на сцену изашао Он и показао зашто је велика звезда. Полуњин није Нижински, нити је то порука представе. „Посвећење“ говори о томе колико је тешко бити велики уметник, о унутрашњој борби, лудилу. Полуњин је то доказао сваким покретом, грациозношћу и скоковима по којима је препознатљив и пркоси законима физике. Сјајно осмишљени симболи алудирају на Нижинског, попут дебелог конопца који доминира на сцени и указује на борбу уметника са демонима, унутрашњим конфликтима и вапају за слободом и потпуним ослобађањем уметничког бића. Авангардна музика Стравинског и мноштво симбола познатих само добрим познаваоцима балетске уметности нису утицали на оне друге љубитеље балета или можда самог Полуњина, да са огромном пажњом прате наступ свог идола.

Интересантна је била структура публике која је пратила сва три извођења. Све генераци-

је, од најмлађих, тек тинејџера, до старијих, па и оних који су са унуцима дошли на представу, испратиле су са великом пажњом

надахнута игру Полуњина, Љубимова и Коларова. Сва три извођења пратили су и ученици неколико београдских балетских школа који су на крају представе поклонили Полуњину своје цртеже. Вероватно никада неће заборавити трену-

ПУБЛИКЕ ЗА СЛАВНОГ СВЕТСКОГ УМЕТНИКА

ИНТЕРВЈУ | СУЗАНА ЛУКИЋ, ЛАУРЕАТ НАГРАДЕ „ПЕТАР БАНИЋЕВИЋ“

Поклонике балета Радујем се сваком признању

Неконвенционалан, бунтовног духа, руши мит о балету као елитној уметности. Привлачи пажњу и оних који никада нису гледали балетске представе. Управо о томе је говорио и у многобројним интервјуима нашим медијима у којима је посебно истицао своју идеју да се у балет уведу неки нови елементи, односно да се он пресели у модерније окружење, попут фестивала, филмова или музичких клубова. Такође, сматра да није потребно уводити нови покрет у балет, већ да је неопходно да балет изађе из традиционалних оквира и граница. Ово је и сам доказао својим наступом на музичком фестивалу *Exit*, али и учешћем у споту који је приказан на отварању Народног музеја у Београду.

У интервјуу новинској агенцији Танјуг рекао је: „Јука и ја смо радили на балету ‘Посвећење’ у Швајцарској где је Нижински живео и занимљиву сам лекцију научио, лекцију о времену, затвореном кругу нашег сопственог живота, али и кругу живота људи уопште, о онима који су били пре нас и онима који ће доћи после нас“.

Поменимо и огромно интересовање јавности, електронских и штампаних медија који су са великом пажњом извештавали о наступу Полуњина у Народном позоришту које је тим поводом данима било у централним медијским извештајима. Три мартовске вечери биле су посебне по свему. Народно позориште сијало је посебним сјајем. Огромна гужва испред улаза подсећала је на нека златна времена и гостовања великих звезда. Незапамћено интересовање владало је од самог тренутка најаве наступа Полуњина, не само у Београду, већ и у читавој Србији, али и региону. Више од две хиљаде и триста гледалаца видело је представу „Посвећење“, а ми се надамо да ћемо ускоро поново имати прилику да гледамо великог уметника на сцени Националног театра.

■ Бранкица Кнежевић ■

так када су се са сцене Народног позоришта поклонили публици заједно са великим играчем.

Сергеј Полуњин је уметник који разбија конвенције и својом, потпуно, атипичном појавом руши идиличну слику о балету. Изузетан таленат показао је у раном детињству. Балетско образовање започео је у Украјини, а наставио у престижној балетској школи при Краљевском балету у Лондону. Наступао је у најелитнијим балетским компанијама света. На врхунцу своје каријере одлучио је да напусти балет заувек. Ипак, то се није догодило. Музички спот у којем је наступио изазвао је велико интересовање и милонске прегледе. Полуњин је одлучио да игра и даље. Снимио је и неколико филмова.

На сцени Народног позоришта у Београду, млада и веома талентована глумица Сузана Лукић први пут је заиграла пре шест година. Било је то у октобру 2013. у црнохуморном комаду „Бизарно“ у којем је са великим успехом тумачила чак три јунакиње - Мину, Ксенију и Иву. Веома брзо стекла је наклоност не само публике, већ и стручне јавности, а недуго после тога, уследиле су улоге и у другим представама. У међувремену, постала је и стална чланица ансамбла Дrame. На репертоару своје матичне Куће, осим у поменутом наслову, веома убедљиво игра своје роле и у комадима „Родољупци“ (Милчица), „Сирано“ (Роксана), „Сумњиво лице“ (Марица), „Ожалошћена породица“ (Даница) и „Дом Бернарде Албе“ (Адела). Њен раскошан глумачки таленат, харизму и огромну енергију коју улаже у сваку улогу, недавно је, тачније средином марта, приметио и трочлани стручни жири Награде „Петар Банићевић“ (в.д. директорке Дrame Тања Шљивар, драматург Славко Милановић, глумац Бојан Кривокапић) који је одлучио да то престижно признање за 2018. годину припадне управо нашој саговорници. Она је осми лауреат ове награде, а добила ју је за улогу у представи „Боливуд“, као и за улоге Данице у „Ожалошћеној породици“ и Аделе у драми „Дом Бернарде Албе“.

„Свака награда која носи име неког глумца или глумице има посебну тежину у односу на оне фестивалске“, сматра Сузана у интервјуу за „Позоришне новине“ и додаје: „Мени награде нису мањкале до сада. Неке су ме мимоишле, али многе су и дошле. Трудим се да им се обрадујем и да их са радошћу предам родитељима на чување. С друге стране, трудим се и да им не дајем више моћи него што оне заправо имају. Сад, када сам одрасла, то је сасвим једноставно. Раније сам мислила да ће се после неких награда телефони усијати, сва врата отворити, планине померити, небо приближити... Шта ћете... младост, лудост.“

студенти настављају ту мисију, па сам на тај начин имала прилику да схватим и сазнам пуно о његовом приступу и посвећености овом нашем лепом послу.

који је обележио део историје Народног позоришта. По чему га Ви посебно памтите?

Петар Банићевић је један од највећих глумаца које смо имали. Важно је и неопходно да слаavimo успомену на такве људе. Нажалост, нисам имала ту част да делим сцену са њим, нити да га лично познајем. Међутим, његови

чито написане улоге. То је свакако олакшавајућа околност за постизање различитости у улогама. Што се тиче окренутости ка колективној игри, то је питање односа према послу, доживљаја позоришта, карактера и васпитања. Трудим се да никада не заборавим да је представа већа од мене, и комад већи од моје улоге.

Фото Павле Јоксимовић

Сузана оцењује да њено *Свљење* **компромиса може да уништи позориште: „Ми морамо да ојомињемо, да говоримо без задришке, да не осуђујемо оне који мисле другачије... Лако је констативајти њубијак кријеријума и њо свакодневно њонављајти. Дужности њозоришта је да њај њубијак не дозволи, а не да ња само констативује“.**

● Награда се додељује младом глумцу или глумици старосне доби до 40 година живота, за уметничко достигнуће, висок професионализам у послу и однос према Народном позоришту. У образложењу жирија, између осталог, оцењено је да сте у репертоару одиграном током 2018. године, остварили највећи број улога у којима сте показали „широк дијапазон глумачких средстава и савремени сензибилитет окренут колективној глумачкој игри“...

Десио се да сам радила са три, редитеља, потпуно другачијих сензибилитета, у потпуно другачијим поделама, правећи три, већ у старту, потпуно разли-

● Ваша глума могла би да се дефинише као природна, аутентична, непосредна...

Трудим се да увек знам шта ја и тај лик кога играм хоће да кажу, шта да поруче и шта да оставе иза себе када се спусти завеса. Све остало што долази са сцене је питање дара, могућности и вођства некога ко седи у сали и режира... Инспиришу ме добри комади, креативни редитељи и добра подела. У тим околностима улога је секундарна ствар. Присутствовала сам процесима у којима су колеге од улога којих се ни не сећамо кад прочитамо комад правиле мала ремек-дела.

● Осим у матичном, играте и на сценама других позоришта. Колико сте задовољни досадашњим током каријере?

Рано сам почела да радим. Било је пауза, понекад и превеликих. Последњих година ми се дешава неки континуитет. То је за глумца важно. Имам велику срећу да сам радила са фантастичним редитељима. Најзад, имам своју матичну кућу. Део сам једног ансамбла, после 13 година од прве представе. Тај осећај сигурности и припадања је фантастичан. Ја сам то одувек знала и томе тежила. С друге стране, обожавам да играм и на другим сценама, да своју зону комфора проширујем и преиспитујем. Неретко, и врло радо радим и на сценама ван Београда. Ако сам добра глумица све те околности су ме таквом учиниле.

■ Микојан Безбрадица ■

● Банићевић је један од симбола српског глумишта и уметник

ИЗА КУЛИСА: МУШКА КРОЈАЧНИЦА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, ЈЕДНА ОД УКУПНО ДВЕ У ЦЕЛОЈ СРБИЈИ

Леп, изазован и тежак посао

Ових дана, мушка кројачница Народного позоришта ради, жаргонски речено, „пуним паром“. У току је израда костима за оперу „Коштана“ и драму „Нечиста крв“, а паралелно с тим, у жеку су и припреме за балет „Лабудово језеро“. Након што је екипа „Позоришних новина“ закуцала на врата ове праве мале текстилне фабрике, смештене на четвртом спрату зграде, у повећој просторији, испуњеној бројним материјалима, скицама,

крајичком ока, посматрамо њене колегинице и колеге, вредне и марљиве кројаче и снајдере, који пажљиво, и с пуном одговорношћу, озбиљношћу и посвећеношћу, раде поверени посао.

„Станковићева опера ‘Коштана’, чија је премијера заказана за 8. јун, осим солиста, има бројни хор, балет и статисте. Потребно је да израдимо више од 100 мушких костима, а отприлике, исто толико, шије се и у женској кројачници. Када је реч о ‘Нечистој крви’, која излази 12. априла, ту је обим

посла неупоредиво мањи, јер је у подели само шест глумаца“, открива нам Јела и указује да свакој изради увек претходи обимна костимографска студија.

У том смислу, објашњава нам да сваки костим у функцији позоришне представе пролази кроз четири фазе које подразумевају његово уобличавање (замисао, идеја, скица), израду (крој, материјал, шивење), проба, односно прилагођавање и на крају се стиже до онога што се назива костим у сценском дејству.

Говорећи о томе колико је времена потребно за израду једног костима, од скице до финалног производа, Јела каже да је то немогуће прецизно одредити, јер је комплетан процес условљен разним факторима. Наглашава, посебно

оним непредвидљивим.

„Ми увек осмислимо шта ћемо да радимо, али никад не знамо шта нас чека *иза кривине*. У овом послу не постоји, што би се рекло, ништа лако. Сваки елемент тражи пуну пажњу, сваки има своју зачкљаницу. Много тога се ради у *ходу*... Дешава се и да подела касни, као што је сада био случај са ‘Коштаном’, потом, често се испостави да редитељ, напредно, има неке своје жеље и измене, како кроз одређене улоге, тако и кроз сам костим... Када је реч о самој изради, опера је, дефинитивно, најзахтевнија. Она је најтежа, између осталог, и због тога што је највећа по броју учесника. То су увек велики пројекти, мада, истини за вољу, десе нам се и неки мањи, попут једночине опере ‘Бастујен и Бастујена’, чија је премијерна обнова била прошле недеље. Али, то је, заиста, реткост. Крај процеса рада на изради оперских костима, увек дочекамо на граници издржљивости. То су тешки, габаритни костими, израђени су од слојевитих материјала, максимално су накићени...“, појашњава наша саговорница.

С обзиром на то да костим сваком уметнику помаже у грађењу лика, она у вези са тим открива да скоро свако од њих, без обзира да ли је реч о глумцима или солистима Балета и Опере, воли да види унапред у чему ће бити на сцени.

„Сваки детаљ на костиму има своју одређену функцију. Јер,

костим прати карактер, лик, улогу... Генерално, у целој причи, како би били задовољни и ми и они, веома је важно да међусобно разговорамо, разменимо мишљења. Наравно, све то радимо у договору са костимографом... Ми наше уметнике волимо. То су наши *гечаџи* и они то знају. Радимо све да они буду задовољни. Увек је постојала обострана љубав између нас и њих. Уметници осећају да их волимо и да нам ништа није тешко да урадимо како би се они осећали добро у

главном, пензионери“, открива госпођа Бошковић и упозорава да ситуација из дана у дан све више постаје алармантна.

„Недавно сам разговарала и са нашом управницом Иваном Вујић. Узнала сам је с тим проблемом и подсетила да нам за две године следећи радници крећу у пензију. Уколико се, у међувремену, не појаве неки нови, млади, људи, плашим се да за неких четири, шест, осам... година у мушкој кројачници више неће имати ко да ради“, резигнирано констатује наша саговорница.

У наставку приче о „неким бољим временима“, када се запослила у Народном позоришту, истиче да су тада материјали за израду били неупоредиво квалитетнији него данас.

„Тада је било више природних материјала, вуне, памука... На данашњем тржишту у Србији, углавном се пласирају неки јефтини материјали. Они немају дуг век, јер су подложни хабању. Са оним претходним, костими су могли да издрже бар двадесет година“, открива Јела.

Подсећа нас да су у току и припреме за израду костима за балет „Лабудово језеро“ које креира прослављени италијански модни креатор, дизајнер и костимограф Ренато Балестра.

„Обично се пратимо са женском кројачницом по броју костима, али сада први пут имамо ситуацију где има више жена него мушкараца. Балетски костим је веома специфичан. Он има покрет. Због тога одело мора да буде усклађено са плесом солисте на сцени. Кад подигне руке, одело никако не сме да се подигне са њим. Оно и даље мора да му покрива тело“, наглашава наша саговорница.

Не крије, на крају разговора, да је упркос бројним тешкоћама које постоје у овом послу, („а у којем их нема“) ипак, задовољна.

„Понављам, ово је веома леп и интересантан посао, јер је сваки пут другачији. Свака представа је другачија и стално смо пред новим изазовима. Ово је посао за радознале људе. Њега не може ни да ради неко ко није радознао. Сви ми овде, срећом, имамо ту црту. То је нешто што нам је заједничка карактеристика и што нас и држи на окупу“.

Јела Бошковић са пеглом из 1930.

кројачким прибором... затекли смо шефицу тог одељења Јелу Бошковић. И док нас ова предусретљива и веома љубазна госпођица, на самом почетку разговора, подсећа на чињеницу колико је костимографија одувек била изузетно важан сегмент позоришне уметности, у суседним просторијама,

ПОЧИЊУ ПРОБЕ НОВОГ ДРАМСКОГ КОМАДА, ПРЕМИЈЕРА У ЈУНУ

Рат из женског угла

Прва читаћа проба драмског комада Биљане Јовановић „Јесте ли за безбедност“, у режији Анђелке Николић, биће одржана 2. априла у позоришној библиотеци.

Премијера је планирана за средину јуна на Сцени „Раша Плаовић“, а у подели су Анастасија Мандић, Вања Ејдус, Миленка Ђорђевић и Сена Ђоровић.

В.д. директорке Дrame Тања Шљивар објашњава за „Позоришне новине“ да је комад базиран на текстовима Биљане Јовановић, односно на њене три кратке приче под поменутиим називом „Јесте ли за безбедност“.

„Као грађу, драматуршкиња Бранислава Илић користила је и антиратну преписку ‘Вјетар иде на југ и обрће се на сјевер’ коју је Биљана водила са Марушом Кресе, Радам Ивековић (словеначка и хрватска списатељица) и српском

песникињом Радмилом Лазић. Та њихова преписка, с почетка деведесетих, која је пратила целокупан распад Југославије, сабрана је у истоименој књизи. Дакле, ради се о женском погледу на такав специфичан политички тренутак који се није завршио добро ни за кога, а нарочито не по њих, раднице у култури, који су, у том тренутку, живели у различитим деловима земље, као и у иностранству, у Немачкој“, каже Тања Шљивар.

Костиме ће креирати Олга Мрђеновић, а сценографију Весна Поповић.

Појава Биљане Јовановић (рођена 28. јануара 1953. године у Београду) на књижевној сцени касних 70-их била је освежење у амбијенту фаворизоване такозване стварносне прозе.

Објавила је збирку песама „Чувар“, романе: „Пада Авала“, „Пси и остали“ и „Душа јединица моја“, драме: „Ulricke Meinhof“ (основа

Биљана Јовановић (фото www.secut.org)

за представу „Stammheim“, СКЦ, Београд, 1982, редитељи Љубиша Ристић и Нада Кокотовић), „Лети у гору као птица“ (Атеље 212, Београд, 1983, редитељ Зоран Ратковић), „Централни затвор“ (Народен театар Битола, 1992, редитељ Владимир Милчин), „Соба на Босфору“, као и поменути заједничку антиратну преписку „Вјетар иде на југ и обрће се на сјевер“.

Умрла је 11. марта 1996. године у Љубљани.

■ М.Б. ■

својим костимима“, поносно истиче Јела која се у Народном позоришту запослила пре 18 година.

Прича нам да је тада у мушкој кројачници, осим шефа и модела, било запослено још десет радника који су радили на шиваћим машинама. Данас је, констатује, ситуација много другачија, јер су кројачи, не само у Београду, него и у Србији, углавном људи старијих генерација, што показује да нема младих који су заинтересовани за ову врсту посла.

„Нажалост, ово је посао који полако изумире. Много је леп, али је, истовремено, и јако тежак. Веома је тешко доћи до нових мајстора. Ове нове генерације деце које излазе из школа, имају нека друга интересовања. Скоро нико од њих не жели да се бави овим послом. На територији целе Србије, једино ми и СНП у Новом Саду, имамо мушку кројачницу. Са друге стране, градска позоришта у Београду имају женске кројачнице и само по једног мушког кројача, а то су,

■ Микојан Безбрадица ■

НОВА ПРОГРАМСКА ЛИНИЈА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА „ПЛАТФОРМА“ НАСТАВЉЕНА ГОСТОВАЊЕМ ДИМИТРИСА СОТИРУА

Кинестетичка интелигенција чувеног уметника

У оквиру нове програмске линије Народного позоришта „Платформа“, (покренуте на иницијативу в.д. управнице Ивоне Вујић) која се бави едукацијом професионалаца из области извођачких уметности, као и едукацијом публике, гост наше Куће био је чувени грчки кореограф и плесач Димитрис Сотирју.

Под вођством овог признатог уметника, од 11. до 13. марта,

у Балетској сали Националног театра одржане су три радионице из циклуса названог „Кинестетичка интелигенција“.

„Импровизација је део нашег свакодневног живота, примењујемо је стално: шетајући улицом, ћаскајући, увек када реагујемо на оно што нам се дешава не знајући исход унапред. Шта је другачије

када је у питању час импровизације? То је само свеснији напор да се ум и тело уједине кроз покрет.

Наш основни задатак током ове радионице била је практичност. Наш основни материјал су осећаји и тело. Кроз специфична физичка упутства и ограничења, правимо мапу да се не бисмо изгубили у бесконачности избора и да бисмо могли да верујемо нашем телу да ће урадити оно што иначе зна да ради тако добро: да се креће. Овде се нисмо бавили резултатом, који је несталан, баш као и време које пролази, већ свесношћу која се вежба

цифична физичка упутства и ограничења, правимо мапу да се не бисмо изгубили у бесконачности избора и да бисмо могли да верујемо нашем телу да ће урадити оно што иначе зна да ради тако добро: да се креће. Овде се нисмо бавили резултатом, који је несталан, баш као и време које пролази, већ свесношћу која се вежба

кроз освајање све већих делова овог лудог забавног парка који су живот и плес”, рекао је Сотирју.

Радионица је, у поменутом периоду, у поподневном и вечерњем термину, била отворена за чланове ансамбла Дrame, Оперe и Балeта Народного позоришта у Београду, као и за друге заинтересоване уметнике - глумце, плесаче, кореографе, извођаче...

Подсећања ради, нова програмска линија Народного позоришта „Платформа“, покренута је

26. фебруара дводневним гостовањем драматурга Имануела Шипера из чувене немачке позоришне

универзитетске групе у Њујорку.

Радио је десет година са чувеном грчком кореографкињом Зузу Николуди у њеној трупи *Chorika*.

Један је од оснивача плесне групе *Sinequanon dance company* са чијим је плесним представама гостовао широм света.

Између осталог, изучавао је и Александер технику, јогу као и Таи Чи.

Радио је као кореограф и аутор сценског покрета на бројним представама - грчким трагедијама, комедијама, операма, савременим комадима, и то у сарадњи са Народним

позориштима у Грчкој, Србији, Бугарској, Северној Македонији.

Био је сарадник редитељу Слободану Унковском на неколико пројеката, укључујући и представу Народного позоришта у Београду - „Фигарова женидба и развод“.

Дубоко га занима култура суфизма: тренинг карактера повезан са тренингом тела, место где се сусрећу источне и западне технике.

■ Р.П.Н. ■

ВЛАДИМИР ЈОВАНОВИЋ: ПЕТИ ЧИН - ГОРДАНА ЈЕВТОВИЋ МИНОВ (9)

ФЕЉТОН

Зналачки, студиозан и посвећен вокални педагог

З а разлику од многих професора соло певања, код нас и у свету, који почињу своју педагошку каријеру без претходно стеченог сценског или концертног искуства, Гордана се прихватила одговорног и тешког посла вокалног педагога тек 1992. године, када је била сигурна да ће ученицима Музичке школе „Коста Манојловић“ у Земуну заиста моћи да пренесе своје знање и искуство које је више од две деценије стицала на нашим и иностраним оперским сценама и концертним подијумима.

Да је у томе успела, потврдила је Награда Музичке школе „Коста Манојловић“ у Земуну коју је добила за запажене педагошке резултате постигнуте у школској 1993/94. години, затим награде које су њени ученици освајали на републичком такмичењу музичких школа и на Међународном такмичењу младих музичара „Петар Коњовић“, као и њихови целовечерњи концерти у Галерији САНУ и Етнографском музеју у Београду, 1994. и 1996. године.

Пошто је на вокалну педагогију гледала као на природни

наставак своје успешне певачке каријере, радила је зналачки, студиозно и посвећено и као професор соло певања на Факултету уметности у Нишу (2000-2007) и

Са Бисерком Цвејић

Факултету музичке уметности у Београду (2001-2007), али и као вокални педагог Оперског студија при Народном позоришту у Београду (2001-2004). Привржена својим бројним студентима и полазницима Оперског студија, захтевала је од њих, нарочито од

оних у чији је таленат веровала, да сваку композицију или улогу интерпретирају музикално, стилски чисто, дубоко доживљено и са беспрекорном дикцијом. Исто-

Јелена Ракић, данас солисткиња Оперe Theater Aachen у Ахену (Немачка), пишући о Професорки с љубављу и поштовањем, имала је само речи дивљења за њен приступ педагошком раду: „Професорка је била ментор кога смо поштовали, са дивљењем слушали и од њега учили... Давала нам је савете које смо могли да применимо увек: када и колико да се упевамо за концерт или представу, како да учимо неку соло песму или арију, како да преводимо њихов текст и како да га приближимо себи и сопственом животу да би наша интерпретација била искрена. Такође нам је скретала пажњу на музичку епоху и стил композиције коју изводимо, ко је написао либрето или стихове за њу и који је значај имала за самог композитора.“

Захваљујући примени таквих методских принципа у настави соло певања, њени студенти су брзо напредовали, тако да су до 2006. године остварили укупно сто деветнаест концертних наступа у Београду, Нишу, Смедереву, Ваљеву, Крагујевцу, Љубљани, Скопљу, Грацу (Аустрија), и наступа у оперским представама

Оперског студија при Народном позоришту у Београду, Оперe и театра Мадленианум у Земуну и београдске Оперe.

У исто време, лепотом гласа, вокално-техничком сигурношћу, чистотом стила и беспрекорним извођењем соло песама и арија на нашим и иностраним такмичењима младих певача, Јелена Ракић (данас солисткиња опере Theater Aachen у Ахену, Немачка), Ана Цветковић (данас солисткиња Оперe Landestheater Coburg у Кобургу, Немачка) и други Горданини студенти освајали су прве и специјалне награде и звање лауреата на Такмичењу соло певача „Никола Цвејић“ у Руми, Међународном такмичењу младих музичара „Петар Коњовић“ у Београду, Такмичењу соло певача „Обзорја на Тиси“ у Новом Бечеју и на Међународном певачком такмичењу „Ferruccio Tagliavini“ у Грацу (Аустрија). Те награде су биле вредно признање чланова жирија овим талентованим студентима Факултета музичке уметности у Београду и њиховој професорки Гордани Јевтковић Минов.

(наставиће се)

СЕЗОНА 2018/19.

АПРИЛ 2019.

ВЕЛИКА СЦЕНА

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

АПР	ПОД.	НАЗИВ
01.	ПОН. 19.30	ХЕНРИ ШЕСТИ драма Вилијама Шекспира
02.	УТО. 20.00	У СЛАВУ ИЗУЗЕТНИХ концерт посвећен Живану Сарамандићу
04.	ЧЕТ. 19.30	БАЈАДЕРА балет Лудвига Минкуса
05.	ПЕТ. 19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
06.	СУБ. 19.30	ТОСКА опера Ђакома Пучинија
08.	ПОН. 19.30	ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића
09.	УТО. 19.30	ДОН КИХОТ балет Лудвига Минкуса
10.	СРЕ. 19.00	АИДА / гостује диригент Јакопо Сипари ди Пескасероли, Италија опера Ђузепе Вердија
12.	ПЕТ. 19.30	НЕЧИСТА КРВ / ПРЕМИЈЕРА Борисав Станковић / Маја Тодоровић
13.	СУБ. 19.00	КАРМЕН опера Жоржа Бизеа
14.	НЕД. 19.30	ЖИЗЕЛА балет Адолфа Адама
16.	УТО. 19.30	ДИДОНА И ЕНЕЈ / у оквиру Дана туниске културе опера Хенрија Персла, гостује Хор и оркестар Опере, Тунис
17.	СРЕ. 19.30	ЛУЧИЈА ОД ЛАМЕРМУРА опера Гаетана Доницетија
18.	ЧЕТ. 19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Сенише Ковачевића
19.	ПЕТ. 19.30	КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића
20.	СУБ. 19.30	КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА / гостује диригент Алберто Веронеси, Италија опера Пјетра Маскањија
21.	НЕД. 12.00 19.30	СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија гостује Факултет музичке уметности у Београду и Факултет драмских уметности у Београду
	19.30	НЕЧИСТА КРВ Борисав Станковић / Маја Тодоровић
22.	ПОН. 19.30	НЕЧИСТА КРВ Борисав Станковић / Маја Тодоровић
23.	УТО. 20.00	КОНЦЕРТ ОРКЕСТРА „ШАБАБ АЛ АНДАЛУЗ“ Рабат, Мароко
24.	СРЕ. 19.30	ТРУБАДУР / гостује диригент Алберто Веронеси, Италија опера Ђузепе Вердија
30.	УТО. 19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића

МАЈ

04.	СУБ. 19.30	СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија
07.	УТО. 19.30	КРАЉИЦА МАРГО / у част примабалерине Миле Драгичевић балет на музику Горана Бреговића
08.	СРЕ. 19.30	ЛОВЦИ БИСЕРА опера Жоржа Бизеа, гостује Санкт Петербург Опера

СЦЕНА „РАДИОНИЦА“

Гундулићев венац 50

23.	УТО. 19.00	КАО И СВЕ СЛОБODНЕ ДЕВОЈКЕ текст Тање Шљивар јавно читање комада у новом сценском простору Народног позоришта у Београду
-----	------------	---

ГОСТОВАЊА

- 06.04. **БАЛКАНСКИ ШПИЈУН** - фестивал „Дани Миливоја Живановића“, Пожаревац
07.04. **ВЕЛИКА ДРАМА** - Горњи Милановац
08.04. **БАЛКАНСКИ ШПИЈУН** - фестивал „Позоришно пролеће“, Шабац
16.04. **ИВАНОВ** - МИТЕМ фестивал, Будимпешта, Мађарска
19.04. **БАЛКАНСКИ ШПИЈУН** - фестивал „Нушићеви дани“, Смедерево
05.05. **БАЛКАНСКИ ШПИЈУН** - „Међународни фестивал малих сцена Ријека“, Ријека, Хрватска

СРЕЋНИ УСКРШЊИ ПРАЗНИЦИ

www.narodnopozirote.rs

Народно позориште у Београду | За издавача Ивана Вујић, в. д. управника | Уредник Позоришних новина Микојан Безбрадица | Графички уредници: Јован Тарбук, Јелена Ратковић | Редакција: Бранкица Кнежевић, Јасмина Урошевић | Сарадници: Милица Зајцев, Вања Косанић, Марија Кнежевић | Фотографи Војка Никачевић, Жељко Јовановић; коришћене фотографије из фонда Народног позоришта, МПУС, личних архива | Припрема и дизајн: Издавачка делатност Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180

АПР	ПОД.	НАЗИВ
01.	ПОН. 20.30	ДОМ БЕРНАРДЕ АЛБЕ драма Федерика Гарсије Лорке
02.	УТО. 20.30	ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског
03.	СРЕ. 20.30	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ / 100-та представа комедија Оскара Вајлда
04.	ЧЕТ. 20.30	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића
05.	ПЕТ. 20.30	КОВАЧИ комедија Милоша Николића
06.	СУБ. 20.30	НЕГРИ ИЛИ ЉУБОВ КО СОЧЕЛОВЕКОМ СВОЈИМ драма Јоакима Вујића, гостује Књажевско-српски театар, Крагујевац
07.	НЕД. 20.30	ОРКАНСКИ ВИСОВИ Емили Бронте / Стела Мишковић, гостује Краљевско позориште „Зетски дом“
08.	ПОН. 20.00	КОНЦЕРТ поводом обележавања Светског дана борбе против Паркинсонове болести
09.	УТО. 20.30	БОЛИВУД мјузикл по тексту Маје Пелевић на музику Ање Ђорђевић
10.	СРЕ. 20.30	У СЛАВУ ИЗУЗЕТНИХ ДЕСАНКИ ЗА ВЕЧНОСТ , посвећено Јелени Јовановић Жигон
11.	ЧЕТ. 20.30	СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Берфуса
12.	ПЕТ. 20.30	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита
13.	СУБ. 20.30	НАРОДНА ДРАМА драма Олге Димитријевић
14.	НЕД. 12.00 20.30	ДОБРИ ЧОВЕК Бранислав Нушић, по тексту дневника, гостује театар „Балкан нови покрет“
	20.30	ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића
15.	ПОН. 19.00	8. БЕОГРАДСКИ ШОПЕН ФЕСТИВАЛ СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ
	УТО. 12.00	ПРОМОЦИЈА КЊИГА БИБЛИОТЕКЕ „ХРОНИКА СЕЛА СРБИЈЕ“
16.	20.30	МОЈЕ НАГРАДЕ по роману Т. Бернхарда, ауторски пројекат М. Пелевић / С. Бештић
17.	СРЕ. 20.30	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја
	ЧЕТ. 12.00	УРУЧЕЊЕ НАГРАДЕ „ЗЛАТНА ЗНАЧКА“ КУЛТУРНО ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ СРБИЈЕ
18.	20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миленковића
19.	ПЕТ. 20.30	И СВАКИ ПУТ КАО ДА ЈЕ ПРВИ Борисав Станковић / Димитрије Коканов, гостује Крушевачко позориште
20.	СУБ. 20.30	УСПАВАНКА ЗА ВУКА НИЧИЈЕГ Ксенија Поповић / Бојана Мијовић
21.	НЕД. 20.00	КОНЦЕРТ КУЛТУРНО УМЕТНИЧКОГ ДРУШТВА „ДИМИТРИЈЕ КОТУРОВИЋ“
22.	ПОН. 20.30	ПУ СПАС ЗА СВЕ НАС представа о Диани Будисављевић, поводом Дана пробоја Јасеновца
23.	УТО. 20.30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
24.	СРЕ. 20.30	ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симовића
	ЧЕТ. 12.00	БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА опера В. А. Моцарта
25.	20.30	ДА ЛИ БИ ХТЕЛА ДА СЕ ЈОШ ПОНЕКАД НАЂЕМО? аутори Ана Исаковић и Рамиз Хуремагић, гостује Рефлектор театар, Београд

ОПЕРА И ТЕАТАР МАДЛЕНИАНОМ

25.04. **ДОН ЂОВАНИ**, опера Волфганга Амадеуса Моцарта
копродукција: Народно позориште у Београду и
Опера и театар Мадленианум, у 19.30 часова

Београд
НОВОСТИ